

bevist, at Udgiften er uforudseet, og dernæst skal Rigsretten afgjøre, om den har været nødvendig. Den ærede Rigsdagsmand siger selv, at det er Rigsretten, der maa domme, og forudsat, at Rigsretten i disse Tilfælde kan gaae ind paa Realiteten, har den første Beslutning Intet at betyde; kun Rigsrettens Dom vil faae Betydning i saa Henseende. Jeg skal hertil endnu tilføie et Argument, som jeg ogsaa forglemte, at da Rigsdagen tidligere nægtede Bevillingen til uforudseelige extraordinaire Udgifter, saa er denne Beslutning ogsaa et Moment, som Rigsretten i sin Tid maatte kunne tage Hensyn til. Iøvrigt skal jeg som sagt slutte mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand sagde, at det i vort unge constitutionelle Forhold ikke kan være Andet, end at der kan opstaae divergerende Anskuelser mellem Rigsdagen og Regjeringen om den gensidige Competence. Naar man da ikke kan blive enig om Grundlovens Fortolkning ved en Lov, hvilket jo altid forudsætter, at den ene Part skal give efter, og dette er uanselig, naar der først er opstaaet Conflict, saa har man ingen anden Udvei end at henvende sig til Rigsretten, som indirecte kommer til at afgjøre Competencespørgsmaalet, og dette anseer jeg for godt og aldeles ikke for forkasteligt, eller for Noget, man skulde bebrejde Forsatningen. Det er fuldkommen rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand sagde, at Folkethinget, som bringer en sliq. Sag for Rigsretten, iøvrigt kan have Agtelse for og ikke er utilfreds med den daværende Regjering; det staaer aldeles ikke i Modsigelse hermed, at Folkethinget bringer et saadant Spørgsmaal for Rigsretten, og dertil skal Regjeringen endog beredvillig sige: ja vi ønske det Samme; der er to forskjellige Meninger, der maae afgjøres; og da Afgjørelse ved Lov i dette Tilfælde ikke kan opnaaes, saa maa man ikke vrage en Afgjørelse ved Rigsretten. Det vilde være uheldigt, naar Rigsrettens Anvendelse udelukkende skulde være indskrænket til Tiltale for betydelige politiske Forseelser; den bør ogsaa kunne komme til at afgjøre Conflict, som aldeles ikke have en saadan politisk Charakter.

Monrad: Det Punkt, hvordom der er nogen Meningsforskel mellem den ærede Mi-

nister og mig, haaber jeg ikke vil faae nogen practisk Betydning; thi Rigsdagen vil vistnok aldrig nægte en uforudseet og nødvendig Udgift; men jeg maa dog tilføie, at, naar der er Tale om en betydeligere Sum, saa maa det tillige komme i Betragtning, om Rigsdagen ikke kunde være sammenkaldt, førend Udgiften blev gjort; thi, dersom dette kunde være seet, saa er det af ingen Betydning, at Udgiften har været uforudseelig. Iøvrigt skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Betydningen af Ordet: „Beslutning“ bemærke, at det vilde have været mig særdeles hjært, dersom den høitagtede Premierminister kunde være entig med mig, efterat jeg nærmere havde udtalt mig derom. Der staaer i Grundlovens § 53, at Revisorerne's Bemærkninger skulle forelægges Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning. Jeg antager, at Ordet „Beslutning“ her er aldeles eenstydigt med „Decision“, men at der, som af mig før udtalt, mangler en Bestemmelse, hvorved denne Rigsdagens Beslutning umiddelbart kan faae sin Betydning som en Decision. Det er en Op-gave for Lovgivningsmagten at supplere denne Mangel. Tilfældet er her det samme, som naar der i Grundlovens § 50 indrømmes begge Rigsdagens Thing-Rettighed til at nedsette Undersøgellescommissiøner, og der er givet disse Commissiøner Ret til at fordrø Oplysninger saavel af offentlige Myndigheder som af private Borgere. Her er jo Thingenes Ret aldeles klar; men, for at denne Ret kan faae practisk Betydning, maa der komme en Lovbestemmelse, som giver disse Commissiøner en executiv Myndighed, og bestemmer et Strafsansvar, naar Noget unddrager sig for at meddele de Oplysninger, der blive forlangte. Jeg gjentager, at det har været den oprindelige Tanke med Ordet „Beslutning“ i Grundlovens § 53, at det skulde tilkendegive det Samme som Decision, og at det, som mangler, er en Tilføielse, hvorved det bliver muligt, at disse Thingets „Beslutninger“ faae den samme Betydning som andre Decisioner.

Premierministeren: Ja, jeg skal ikke gaae ind paa, hvorledes Forholdet kunde ordnes paa en hensigtsmæssigere Maade, end nu